

Vilja vita hvør fær pengarnar

Tað hendir alt í eini handavending. Løgmaður og fíggarjógvan avstað til Danmarkar og tvær ferðir eina nátt, so skylda vit 850 milliónir krónur meira uttanlands.

Vanligi føroyingurin øtast - hvussu kann slíkt gerast?

Nú vita allir føroyingar ógvuliga væl, at, tað hevði fingið katastrofalar avleiðingar, um Sjóvinnubankin fór av knóranum. Men hvussu stórir missurin hevði verið, tað hevur eingin sagt okkum. Minsta krav okkara er, at hetta alment verður skorið út í papp, so vit øll vita, hví okkum verður pádrigin hend-a eykaskuld - góðar 18.000 krónur fyri hvønn einasta føroying - nýfðing sum old-ing!

Vit hava fingið at vita, at bankin hevur mist góðar 900 milliónir krónur í fjør, og tí hevur tað almenna verið noytt at sroyta hesar pengar í bankan. Men hvar eru hesir pengar farnir? Hvønn hava vit goldið fyri???

Tað er ikki annað enn rímligt, at hetta verður almannakunngjørt. Lýsið hetta alment í fjølmiðlunum, so vit, sum gjalda skulu, nágreiniliga fáa at vit, hvar pengarnir eru farnir.

Okkara kosnu politikarar skulu bara skriva sær aftan fyri oyrað, at tað ikki verða teir, ið koma at gjalda alla hesa skuldina. NEI, rokningina fær uppvaksandi ættarliðið - Føroya ungdomur og hansara óføddu eftirkomarar.

Hesi eiga als ongan lut í kreppuni - hava ikki tikið dýr lán og hava ikki »spekulerað« við pengum.

Vit skulu gjalda og vit krevja at fáa at vita, hvønn vit gjalda fyri!!!

»Dagur og vika« sunnukvøldið og aðrir tankar:

Sjónvarpið og politiskt fortreingilsí

Tað var við ikki sørst av spenningi, at vit settust at hyggja eftir »Degi og viku« sunnukvøldið, tá vit høvdu frætt, at sjónvarpið fór at hava beinleiðis reportasju av Christiansborg, saman við politiskum og »fakligum« viðmerkingum úr studionum í Vørðsluni.

Av teimum politisku viðmerkingunum høvdu vit satt at siga ikki væntað okkum so nógv. Tað plagar at snúva seg um at skjóta ábyrgdina yvir á aðrar og í so máta var hetta orðaskiftið als einki undantak.

Grívin framaftur

Fólkalokkurin hevði grívið tann keðiliga og eftirhondini støvuta, óinteressanta og monotona politikaran, Óla Breckman, framaftur. Hann royndi seg aftur við stílinum úr Dagblaðnum, har hann kallaði fakfelagsleiðarar fyri terrorbossar og helt at landsstýrið skuldi sett spulslanguna eftir teimum.

At Óli er treiskur og ágrýtin í tí, sum hann heldur vera rætt, prógvar hansara nær um tjúgu ára langa stríð móti teirri »vemmiligu sosialismuni«, sum opinbart vísir sínar »slímsku og fjandanslugu hógvar«, allastaðni, har Óli skimast og fer - ja sjálvt millum hansara egnu konservativu floksfelagar í Danmark!

Breyðpolitikari

Men samstundis vísir hetta, at Óli ikki er ein politikari, sum ærliga og reiðiliga vil vera við til at bjarga landi okkara úr svárustu neyð, sum hann so væl og virðiliga hevur verið við til at koyrt landið út í. Hann er ein populistur, sum heldur vil vera frammi í fjølmiðlunum, enn at bróta upp emmar, og gera eitt dygdargott arbeiði - ein sannur breyðpolitikari.

»Fakligt« mæn

Sjónvarp Føroya dugir eftir øllum at døma illa at meta um, hvat er »faklig« viðmerking og hvat er »nasjonalistisk« mæn. Ógvuliga óheppið var valið av samfeligfrøðinginum, sum gestur var í studionum. Zakarias Wang kann mangan vera hugnaligur. Men at kalla

hatta »fakligar« viðmerkingar, tað er tað reina slatur.

Zakarias vildi tveita alla skuldina av, at land okkara er so illa hagrætt yvir á danir. Tað er teirra skuld, at vit hava lænt pengar, tí teir hava ikki noktað okkum hetta, helt Zakaris. Tí hevði hann tað heilt greiðu loysnina, at vit fáa loysing, og danir yvirtaka skuldina!?? - Og framhaldið júka teir um fólkaatkvøðuna um loysing í 1946.

Tann atkvøðan var fyri tað fyrsta á einum ógvuliga ivasamum grundarlag, sum vit ikki kunnu byggja fólkaaviljan hjá føroyingum í dag uppá. - Skulu vit taka støðu til loysing, verður tað út frá øðrum fortreytum - og tað verða eisini onnur fólk, sum skulu gera hetta av, enn tey, sum livdu í 1946.

Frá javnaðarløkk til Gamla Sjálvstýrið

Helena Dam á Neystabø, sum tað kalda og váta mánakvøldið, hin 22. oktober 1990 konverteraði frá »javnaðar« til »sjálvstýrstrúgv«, hevur rættuliga fingið tikið á Gamla Sjálvstýrinum. Hon hevur syft Lassa aftur um seg, og tað kunnu sjálvstýrisveljarar bara fegnast um, tí hon ber seg væl, hóast vit ikki júst skiltu hennara grundgevingar fyri ikki at taka undir við loysnini, sum vit fingur við

ríkisstjórnina.

Men Johnsigurd og Sigmar hava tokka til Helenu. Hon fekk serviðgerð - slapp at sita fyr seg og fekk frið at bera fram sínar tankar, meðan hinir politikararnir máttu sita saman forfjónaðir í einum króki í studionum og munnhøgast, meðan programmleiðarin, Arni Gregersen, grein so hjartaliga.

Summi hava syndir - onnur ikki

Helena hevur eina blanka sjálvstýrisfortíð, meðan fortíðin hjá Lassa er dekan ov dökk. Tað er óivað eisini av teirri orsök, at Lasse hevur fingið sær nýggja tíðarrokning: Hann sigur, at allar syndir, eru framdar í tíðini eftir jóansøku 1989 - og roynir hann at fortreyngja tíðina fyri henda dag. Hetta var tá Gamla Sjálvstýrið fór úr landsstýrinum, tí Signar Hansen fekk hálað studentaskúlan nakrar metrar úr Gøtudali og inn á Kambsdal.

Øll árin - frá jóansøku 1989 - heilt aftur til 5. januar 1981 kl 15:15 - hevur Gamla Sjálvstýrið sitið í Tinganesi - ja, samvitskan nífur! - Og at renna undan ábyrgd, tað kann gerast tungur róður!